

(Doose) forleden Dag sagde, at det var en elendig Ø, hvorpaa man ikke kunde ønske, at noget Menneske skulde bo, saa tænker jeg, at denne Udtalelse kommer af, at det ærede Medlem ikke kender Øen, for ellers vilde han vide, at det er en ganske ejendommeligt, naturskøn lille Ø, som sikkert ogsaa vil kunne drage fremmede til sig, naar den kom i naturlig og let Forbindelse med Fastlandet. Men jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem behøver at frygte for, at Øen skal blive en Konkurrent til Nord-sjælland, hvortil han gør sig megen Umage for at berede Vejen for Turister. Men i alt Fald ere Øens Beboere glade ved deres lille Ø og ere tilfredse med at bo der. Den Gang Spørgsmaalet om Anlæg af en Havn ved Anholt begyndte at komme frem, vare Forholdene væsentlig anderledes, end de ere nu. Det var, den Gang man med mindre Fiskerjoller drev Fiskeri i Farvandet ved Anholt, og det var i høj Grad nødvendigt for disse smaa Fiskerbaade at have en Nød- og Tilflugthavn. Men nu ere disse smaa Fiskerbaade navnlig for Jydernes Vedkommende blevne afløste af større og kraftigere Fiskefartøjer, og man kan maaske derfor sige, at Havnen Karakter som en Nød- og Tilflugthavn ikke er i den Grad paatrængende nødvendig, som den var for en Del Aar siden. Men ikke desmindre erkender jeg, at det for de mindre Baades Vedkommende ofte er nødvendigt at have saadan en Havn at ty til, og at den ogsaa for større Baades Vedkommende ofte vil være i høj Grad gavnlige. Men der er jo i det hele taget ikke Spørgsmaal, om vi skulle have en Havn eller ikke, der er kun Spørgsmaal om, hvilken Slags Havn det skal være, om det skal være Øhavn eller en landfast Havn. Jeg tror nu, at en landfast Havn fuldt ud vil kunne imødekomme den Trang, der er til et Havneanlæg derovre, hvorimod det større Havneanlæg, den større Øhavn, som blev vedtagen i Fjor, mulig kunde rumme en Fare derved, at den, som jeg ogsaa fremdrog i Fjor, kunde blive et virksomt Støttepunkt for de udenlandske Fiskere, navnlig for de svenske, men ogsaa for de tyske Fiskere, som nu mere og mere drive Fiskeri i Kattogat; og jeg ved i alt Fald, at der hos mange Fiskere er en vis Frygt for, at noget saadant kan blive Tilfældet, uden at jeg dog tør udtale nogen Mening om, hvorvidt denne Frygt er begrundet. Men et tror jeg i hvert Fald, at alle Fiskerne ere enige om, og det er, at det bør være en landfast Havn; en saadan

Havn har nemlig en Mængde Fordele, som ogsaa have været fremdragne her i Tinget under tidligere Forhandlinger. Naar jeg derfor hørte, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgekreds (Doose) mente, at det burde være en Øhavn, saa forstaaer jeg ikke, af hvilken Grund det ærede Medlem kunde ønske det; ganske vist er det de sjællandske Fiskere, der væsentlig bruge de smaa Baade ovre ved Anholt, og som derfor fremfor nogen anden trænge til en Havn at ty ind i, men de vilde jo være fuldt ud beskyttede og være lige saa godt stillede ved at kunne ty ind i en landfast Havn som ved at kunne ty ind i en Øhavn. Men der er dog den Forskel, at for selve Øens Beboere vil en Øhavn næsten være værdiløs; man vil ved at bygge en Øhavn afskære dem fra at deltage i Fiskeriet omkring Øen. Men det kan dog ikke være Meningen at bygge Havnen saadan, at man til Fordel for andre Egnes Fiskere forhindrer Øens Befolkning fra at fiske ved Øen; og naar det samme ærede Medlem ogsaa udtalte, at en Landhavn ved Anholt vilde bevirke, at Fiskere vilde sætte sig ned paa Øen, hvad han meget beklagede paa Grund af, at Øen var i en saa daarlig Forfatning, saa kan jeg slet ikke se, at en Landhavn i nogen Maade vil tvinge Fiskerne til at nedsætte sig paa Øen; de behøve det jo ikke, og ville selvfølgelig heller ikke gøre det, uden at de have Lyst dertil og se deres Fordel derved, og saa kan jeg ikke indse, at vi i nogen Maade skulde hindre det. Sluttelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgekreds (N. J. Jensen). Det ærede Medlem syntes jo at være særlig sagkyndig paa Havnebygningsvæsenets Omraade, og jeg tør aldeles ikke indlade mig i en Diskussion med det ærede Medlem om Spørgsmaalet: Landhavn eller Øhavn, eller efter hvilke Principper man skal bygge Havne i det hele taget. Men jeg vil dog sige over for det ærede Medlem, at der er dog ogsaa andre Hensyn, man kan ikke bide sig fast i et Princip og sige, at det skal absolut være en Øhavn, hvor man saa bygger, man maa absolut tage Hensyn til de foreliggende Forhold, om Havnen kan opfylde de Betingelser, som efter Omstændighederne kræves, man har ogsaa Lov til at tage lokale og finansielle Hensyn, og alle disse forskellige Hensyn pege i dette Tilfælde saa bestemt mod en Landhavn og bort fra en Øhavn. Men naar det ærede Medlem siger, at i Fjor vare alle her i Tinget enige om at vedtage